

การใช้รูปแบบการสอนเอสเอวีไอ (SAVI) ในรายวิชาภาษาอังกฤษ
เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง
และอ่านคำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา
Using SAVI Teaching Model in English Courses the Topic “Celebrations”
for Learning Achievement in Listening and Reading Skills in Second Graders
at Anubankasemwittaya School

อินทอร ลาเทศ¹

Inthuon Lathet

E-mail: Oninn_lt@hotmail.co.th

ศุภานัน สิทธิเลิศ²

Supanan Sittitert

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการอ่านคำศัพท์เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ สถิติที่ใช้ในการวิจัยค่าเฉลี่ยเลขคณิต เบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบค่า (t-test) ชนิด Paired Samples Test จากผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและอ่านคำศัพท์ เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) โดยใช้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the outcome of learning English in listening and reading skills through the vocabularies in the topic ‘Celebrations’ by testing before and after studying with SAVI teaching model, and 2) to study learning behavior of students who have studied with the SAVI model. The samples of this research were 30 students from 1 classroom of Primary 2 of Anubankasemwittaya School, choosing by cluster random. The tools used in this study were the pre-test and post-test forms to check outcome of studying by testing the skills of listening and reading through the vocabularies in the topic ‘Celebrations’ with the SAVI teaching model. The statistics used for analyzing included percentage, mean, standard deviation t-test

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

statistic, and Paired Samples Test. The results of the research were found that 1) the outcome of studying English of students in listening and reading skills through the vocabularies in the topic 'Celebrations' with the SAVI teaching model, after checking the post-test showed the higher score than the score of the pre-test, which statistical level was at .05 2, and 2) The analytical results of learning behavior of students showed that the learning behavior of students was totally at a high level.

Keywords: Learning Achievement, Studying by using SAVI teaching model

บทนำ

ปัจจุบันกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญมาก โดยได้บรรจุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับปีพุทธศักราช 2551 มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดไว้เป็นมาตรฐานระดับชาติ และกระจายอำนาจให้สถานศึกษาต่างๆ นำไปสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดทำรายวิชาภาษา ต่างประเทศได้อย่างอิสระตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และตามจุดเน้นของสถานศึกษาเอง วิชาภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่สถานศึกษาทุกแห่งกำหนดให้เป็นรายวิชาพื้นฐานหรือเป็นวิชาบังคับให้เรียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบว่า สถานศึกษาหลายแห่งได้มีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ และจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งระบบ คู่ขนานไปกับหลักสูตรภาษาไทย และมีโรงเรียนนานาชาติที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเกิดขึ้นมากมาย และ สำคัญคือเป็นการจัดการศึกษาที่ได้รับความนิยมจากผู้ปกครองที่มีฐานะดี

จากการวิเคราะห์งานวิจัยของแรกขวัญ นามสว่าง (2558) พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่างๆ ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ได้มีความพยายามในการศึกษาค้นคว้าหาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และมีคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในระดับชาติ โดยการศึกษาอบรมและการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และที่ 3 ส่วนใหญ่อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก ซึ่งมีผลมาจากนักเรียนไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับรูป เสียง สระ และพยัญชนะ ทำให้นักเรียนมีปัญหาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ กลายเป็นเด็กขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ของโรงเรียน สอดคล้องกับทิตินา แชมณี (2557, น. 25-29) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) เป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเน้นการฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นเอส (S : Somatic) เป็นชั้นเรียนรู้จากการเคลื่อนไหว การลงมือกระทำ การเคลื่อนไหว ขยับร่างกาย ชั้นเอ (A : Auditory) เป็นชั้นการเรียนรู้จากการฟังและพูด การอ่านออกเสียง ชั้นวี (V : Visual) เป็นชั้นการเรียนรู้จากการสังเกตและสร้างจินตภาพ ชั้นไอ (I : Intellectual) เป็นชั้นการเรียนรู้จากการคิดไตร่ตรองและแก้ปัญหา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) ในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในรูปแบบการสอน (SAVI) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนด้วยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความกล้าแสดงออก ความสุขกับการเรียน ความตั้งใจเรียน ความมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

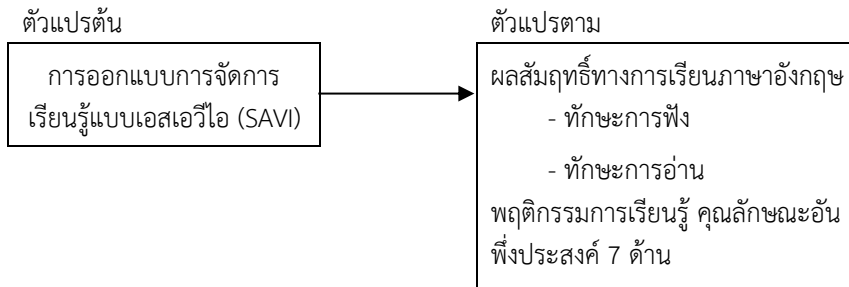
1. ขอบเขตการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา สารที่ใช้การนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) โดยมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแบ่งออกเป็น 4 เรื่อง ดังนี้ คำศัพท์เกี่ยวกับงานเลี้ยง คำศัพท์เกี่ยวกับวันเกิด คำศัพท์เกี่ยวกับวันคริสต์มาสและวันปีใหม่ และคำศัพท์อวยพรพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7 ด้าน

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร จำนวน 2 ห้อง รวมนักเรียน 60 คน โดยแต่ละห้องความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน

1.3 ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7 ด้าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยใช้เวลา 8 คาบเรียน คาบละ 50 นาที โดยไม่รวมการปฐมนิเทศ การทดสอบก่อนเรียน และการทดสอบหลังเรียน

2.1 คະแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและอ่านคำศัพท์เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) ก่อนการจัดการเรียนเรียนรู้ตามรูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI)

2.2 ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องคำศัพท์งานเลี้ยง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำศัพท์เกี่ยวกับวันเกิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คำศัพท์เกี่ยวกับวันคริสต์มาส แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำศัพท์อวยพร ตามรูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) และบันทึกผลคะแนนระหว่างเรียน

2.3 คະแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและอ่านคำศัพท์เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) หลังการจัดการเรียนเรียนรู้ตามรูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI)

2.4 คະแนนผลการประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ หลังการจัดการเรียนเรียนรู้ตามรูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง-อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่องการเฉลิมฉลอง ก่อนและหลังเรียนตามรูปแบบเอสเอวีไอ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง-อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่องการเฉลิมฉลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ

H0 : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง-อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่องการเฉลิมฉลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกษมวิทยาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ ก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกัน

H1 : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง-อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่องการเฉลิมฉลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนตามรูปแบบเอสเอวีไอ รวมทั้งได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบ Paired – Samples Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) ก็ต่อเมื่อค่า p-value น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง-อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่องการเฉลิมฉลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ

การจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ(SAVI)	\bar{X}	S.D.	t	df	p-value
ก่อนเรียน	11.50	1.65	-34.564	29	.000
หลังเรียน	25.63	1.54			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง-อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่องการเฉลิมฉลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเอสเอวีไอ มีค่า p-value เท่ากับ 0.00 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) กล่าวคือผลต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟัง-อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่องการเฉลิมฉลองของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเกษมวิทยาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเอสเอวีไอหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการเฉลิมฉลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความกล้าแสดงออก ความสุขกับการเรียน ความตั้งใจเรียน ความมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .08

อภิปรายผลการวิจัย

บทความวิจัยนี้ ช้อค้นพบที่กล่าวไว้เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและอ่านคำศัพท์ เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) โดยใช้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) รายวิชาภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนรูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่องการเฉลิมฉลอง (Celebrations) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) มีการพัฒนานักเรียนให้ได้ฝึกฝนการฟัง และฝึกการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้จะเกิดความจำและความเข้าใจที่คงทน สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของโรเจอร์ที่กล่าวว่า มนุษย์จะสามารถพัฒนาตนเองได้ดีหากอยู่ในสภาพการณ์ที่ผ่อนคลายและเอื้อต่อการเรียนรู้ (supportive atmosphere) และเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-center teaching) โดยครูใช้วิธีการสอนแบบชี้แนะ (non-directive) และทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน (facilitator) และการเรียนรู้จะเน้น

กระบวนการ (process learning) เป็นสำคัญ ดังนั้นนักเรียนสามารถฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจที่คงทนด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดความตื่นตัว จากการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้พบว่า แนวการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบเอสเอวีไอ ได้แก่ งานวิจัยของสุภาวดี คงจันทร์ (2556) ศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนอ่าน DR-TA ร่วมกับการใช้เพลงสากลที่มีต่อความสามารถในการฟังและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในการฟังและและความเข้าใจในการอ่านครั้งนี้ นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่จากการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนการอ่าน DR-TA ร่วมกับการใช้เพลงสากล ส่งผลให้นักเรียนทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มาอันเนื่องจากวิธีการสอนอ่าน DR-TA (Directed Reading - Thinking Activity) เป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอน เป็นกระบวนการที่เน้นการฝึกคิด การคาดเดา จากการอ่านและแปลความหมาย เพื่อทำให้ผู้เรียนได้มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ช่วยให้มีศักยภาพทั้งในด้านการเรียนและความจำได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของชลดา รักแจ้ง (2557) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่าชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยประกอบด้วยชุดกิจกรรมย่อยจำนวน 4 หน่วยได้แก่ 1) My body 2) My family 3) Animal 4) Number แต่ละชุดประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนการสอนและหนังสือเล่มใหญ่ กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยการอ่านหนังสือร่วมกัน เพลงเกม และปริศนาคำทายชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมามีคุณภาพในระดับดี ทำให้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากข้อค้นพบที่ว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยเฉพาะพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความสนุกกับการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมากเป็นลำดับแรก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.68) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการสอนรูปแบบเอสเอวีไอสนับสนุนให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรม สนุกสนานกับกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดา หวังภษิต (2557) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา พบว่าผลการประเมินความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนตั้งแต่ช่วงที่ 1 จนถึงช่วงที่ 5 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และพบว่าผลการประเมินความสุขในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นในทุกช่วงการทดลองโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ซึ่งเป็นผลมาจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย โดยสอดคล้องกับลักษณะวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนจะช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์เชิงบูรณาการ การสังเกตอย่างไตร่ตรอง การสร้างมโนทัศน์เชิงนามธรรมประกอบกับการเรียนรู้จากเรื่องราวในชีวิตจริงและทดลองปฏิบัติจริง สถานการณ์ จริงจนเกิดความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บ่งชี้ถึงความสุขกับการเรียนคือ นักเรียนภาคภูมิใจในงานที่ทำทุกครั้ง นักเรียนหัวเราะและยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดการเรียน นักเรียนให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อน ลำดับถัดมา พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความรับผิดชอบ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.76) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการสอนรูปแบบเอสเอวีไอสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมของตนเอง หรือทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น อ้างถึงในกระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 7) กล่าวว่า ความรู้สำนึกในจิตใจเมื่อทำอะไรหรือมีหน้าที่อะไรแล้วต้องทำให้สำเร็จและได้ผลดี และจะต้องรับผลที่เกิดขึ้นทั้งผิดและ ชอบไม่ใช้รับแต่ความชอบอย่างเดียวแล้วโยนความผิดให้ผู้อื่น ผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยสมบูรณ์ เรียกว่า ผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บ่งชี้ถึงความรับผิดชอบคือ นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้ง นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนด นักเรียนส่งงานครบทุกครั้ง ลำดับถัดมา พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความตั้งใจเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.68) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการสอนรูปแบบเอสเอวีไอสนับสนุนให้นักเรียนตื่นตัวและจดจ่อกับกิจกรรมที่ทำอย่างตั้งใจ อ้างถึงในลาฮาเดร์น (Lahaderne, 1968, p. 320-324) กล่าวถึงพฤติกรรมการตั้งใจเรียนว่า ความสนใจและมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียน จดจ่อต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน มีพฤติกรรมสนใจฟังครูอธิบาย มองกระดาน มองอุปกรณ์ ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียน เข้ากิจกรรมในการเรียนที่ครูมอบหมาย และให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในกิจกรรม ซึ่งการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บ่งชี้ถึงความตั้งใจเรียนคือ นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนทุกครั้ง นักเรียนฟังและอ่านคำศัพท์อย่างตั้งใจ นักเรียนฝึกฝนการอ่านคำศัพท์ด้วยตนเอง ลำดับถัดมา พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความมีส่วนร่วมในกิจกรรม

นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.87) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการสอนรูปแบบเอสเอวีไอสนับสนุนให้นักเรียนทำงานกลุ่มร่วมกันอย่างเต็มใจ อ้างถึงในวิลเลียม (William, 1980 อ้างถึงใน ธนวัฒน์ ลำภิลานนท์, 2550, น. 9) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องทางสังคมด้านจิตใจและอารมณ์ (Mental and Emotional Involvement) ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์ (Group Situation) ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้กระทำ (Contribution) บรรลุจุดมุ่งหมายกลุ่มนั้น ทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกลุ่ม ซึ่งการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บ่งชี้ถึงความตั้งใจในเรียนคือ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ นักเรียนเป็นผู้นำในการทำงานกลุ่ม นักเรียนเป็นผู้ตามในการทำงานกลุ่ม นักเรียนร่วมทำงานกลุ่มจนงานเสร็จทุกครั้ง ลำดับถัดมา พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความซื่อสัตย์ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.69) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการสอนรูปแบบเอสเอวีไอสนับสนุนให้นักเรียนซื่อสัตย์กับตัวเอง และผู้อื่น เช่น ซื่อสัตย์ในด้านการทำงานด้วยตนเอง หรือซื่อสัตย์กับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ตาม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาตุสร โพธิ์จันทร์ (2560) ศึกษาเจตคติทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบพีโออี (POE) รายวิชาเคมี เรื่องธาตุและสารประกอบในอุตสาหกรรม ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวัดสุทธาราม พบว่า เจตคติทางวิทยาศาสตร์ด้านความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.30 ซึ่งหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บ่งชี้ถึงความซื่อสัตย์คือ นักเรียนทำงานด้วยตนเองทุกครั้ง นักเรียนขออนุญาตก่อนหยิบของผู้อื่น นักเรียนคืนสิ่งของที่ยืมเพื่อนทุกครั้ง ลำดับถัดมา พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความกล้าแสดงออก นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.74) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการสอนรูปแบบเอสเอวีไอสนับสนุนให้นักเรียนได้ลงมือร่วมกิจกรรมหน้าชั้น หรือเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกตามสถานการณ์จำลองต่าง ๆ อ้างถึงใน อัณชลี ฉิมพลี (2551, น. 8) กล่าวว่า บุคลิกของบุคคลที่มีความกล้าหาญในการแสดงออกกล้าเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ และตัดสินใจด้วยความมั่นใจ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับทฤษฎีของอีริคสัน (สิริมาภิญาญอนันตพงษ์, 2545, น. 46-49) ได้กล่าวถึงการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กที่ควรตระหนักว่า ถ้าเด็กมีโอกาสทำสิ่งต่างๆ และได้รับการยอมรับ ให้อิสระแก่เด็กในการเลือกทำกิจกรรมต่างๆ ผู้ใหญ่ให้โอกาสเด็กในการซักถามปัญหา เปิดโอกาสให้เด็กทดลองทำกิจกรรมต่างๆด้วยตนเอง ย่อมเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ (Maslow Feeney, 1987 อ้างถึงใน สิริมาภิญาญอนันตพงษ์, 2545, น. 24-26) ที่กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเองนั้น สามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ เพราะทุกคนในสังคมมีความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้คนอื่นยอมรับกับความสำเร็จของตนด้วย ถ้าความต้องการนี้ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ จะทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บ่งชี้ถึงความกล้าแสดงออกคือ นักเรียนตอบคำถามครูทันที นักเรียนอ่านคำศัพท์เสียงดังฟังชัด นักเรียนอาสาทำกิจกรรมหน้าชั้นทุกครั้ง และลำดับสุดท้าย พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความมีปฏิสัมพันธ์ด้วยตนเอง นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.79) ที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะการสอนรูปแบบเอสเอวีไอสนับสนุนให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน เกิดประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ อ้างถึงในทิศา แชมมณี (2554, น. 90-96) กล่าวไว้ว่า การให้ความช่วยเหลือชี้แนะแก่เด็ก ซึ่งอยู่ในลักษณะของ Assisted learning หรือ Scaffolding เป็น สิ่งสำคัญมากเพราะสามารถช่วยพัฒนาเด็กให้ไปถึงระดับที่อยู่ในศักยภาพของเด็ก ได้ การเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการทางสังคม และการปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนจะเรียนรู้และสร้างความรู้ได้จากสังคมที่อยู่ จากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน หรือจากเพื่อน ผู้เรียนจะเรียนรู้วิธีการหาแนวคิดรวบยอดด้วยตัวเอง โดยแต่ละคนก็จะมีวิธีการของที่แตกต่างกันเนื่องจากมีภูมิหลังและประสบการณ์ ที่แตกต่างกัน ในการร่วมกันคิด และเข้าถึงองค์ความรู้ที่แท้จริง ซึ่งการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บ่งชี้ถึงความมีปฏิสัมพันธ์ด้วยตนเองคือ นักเรียนแสดงความเคารพครูทุกครั้ง นักเรียนชอบทักทายเพื่อนๆ ก่อนเสมอ นักเรียนชอบอาสาเพื่อนทำงาน

การจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของการเรียนรู้ ซึ่งสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเกษมวิทยา และช่วยส่งเสริมการแสดงออกของพฤติกรรมความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความกล้าแสดงออก ความสุขกับการเรียน ความตั้งใจเรียน ความปฏิสัมพันธ์ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ดังนั้น

การจัดการเรียนรู้รูปแบบเอสเอวีไอจึงเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นการวางรากฐานในการศึกษาต่อในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้สอนควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) ไปใช้ในการจัดกิจกรรมในระดับชั้นอื่น หรือนำไปปรับใช้ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้อื่น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน
2. ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบเอสเอวีไอ (SAVI) ก่อนนำไปปฏิบัติกับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชลดา รักแจ้ง. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม).
- ทิตนา แคมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนวัฒน์ ลำภิลานนท์. (2550). *การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร).
- มาธูสร โปธิจันทร์. (2560). *การศึกษาเจตคติทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบพีโออี (POE) รายวิชาเคมี เรื่องธาตุและสารประกอบในอุตสาหกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวัดสุทธาราม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา).
- แรกขวัญ นามสว่าง. (2558). *การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี).
- ลัดดา หวังภักษิต. (2557). *การพัฒนาแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สิริมา ภิญโญนนตพงษ์. (2545). *การวัดและประเมินผลแนวใหม่ได้แก่ปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาวดี คงจันทร์. (2556). *ผลการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนอ่าน DR-TA ร่วมกับการใช้เพลงสากลที่มีต่อความสามารถในการฟังและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ).
- อัญชลี นิมพลี. (2551). *ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบเดินเรื่อง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- Lahaderne, H. M. (1968). Attitudinal and intellectual correlates of attention: a case study of four sixth-grade classrooms. *Journal of Education Psychology*, 59(5), 320-324.